

ΣΚΟΡΡΗΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συντάκτης : ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΑΦΗΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Ἀρχοντομαχαλᾶ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐν Μυτιλήνῃ	Γρ.	30
Ἐν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ Κράτει	»	40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. Χρ.	10

Ἐπιμετοδότης Α. Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. — Πεντακτὸν ἑτάσιον.

Δεύτερός μας εἶναι χρόνος καὶ πηγαίνομε σωφρόνως.	Ἐννιακόςια ἕνδεκα καὶ χίλια καὶ λαγούς σᾶς τάξομε μὲ πετραχήλια.	Ὀκτωβρίου εἴκοσι καὶ ἑννία καὶ ὀλονὲν πληθύνονται τὰ νέα.	Ἐβδομήντα ἑννία ἀριθμὸς τοῦ πολέμου ὁ ἴδιος οὐθὺμός.
--	---	--	---

Σὺσκεψες τῶν δύο φίλων
καταλήγουσα εἰς ἕξιλον.

Μχ. Γιὰ τῶν Γρεβενῶν
τὸν Μητροπολίτη
ἔστι τι καινὸν
Μουσταφᾶ, κοπρίτη;

Μφ. Οἶδα ἐν Μιχάλῃ μέγα καὶ τρανὸν
ὅτι τῶν μπατάγια
οἱ μακαρονάδες
Καὶ φωνάζω τῶρα μέχρι οὐρανῶν:
Λύθησαν τὰ μάγια!
Βόλι στοὺς μελάδες! . .

Μχ. Ὅστε τοῦ φόνου τὸ συμβὰν τὸ ἄφησαν στή
μέση; . .

Μφ. Παληές δουλειές ποῦ πέρασαν νὰ σαλαγᾶς
σ' ἀρέσει.

Μχ. Παληὰ δουλειὰ τοῦ Γρεβενῶν τὸ φονικὸ θάρρεις; . .

Μφ. Ἄφ' οὗ καινούργιο νὰ τὸ πῆς καθόλου δὲν μπορεῖς.

Τὰ νέα εἶνε σήμερα ἡ νίκη τοῦ στρατοῦ
ποῦ ἔσπασε τὴν κεφαλὴν αἰσχροῦ κατακτητοῦ.
Τὰ νέα εἶνε θριάμβοι, ξετρέλλαμα, χαρὰ
καὶ νᾶσαι ἀσυγκίνητος δὲν πρέπει, μασκαρᾶ.

Τὰ ἔνδοξα ἀσκήρια μας τοὺς Ἴταλους ρημάξαν
καὶ ἄλλους ἐπαλούκωσαν καὶ ἄλλους κατασφάξαν
καὶ τῆς Τριπόλεως ξανά κυρσεύσαν τὰ τείχη
ἀφ' οὗ σκληρὴν ἐχάρισαν στοὺς ἐναντίους τύχη.

Αὐτὰ, Μιχάλη, ἔπρεπε τὸν νοῦ σου νὰ κουνῶν
καὶ τῆς καρδιάς σου τὰς χορδὰς βαθειὰ νὰ συγκινοῦν
καὶ ὅχι τοῦ δεσπότη σου τὸν φόνον νὰ θυμᾶσαι
ἂν θέλῃς βέρος ὁσμάνλης καὶ πατριώτης νᾶσαι.

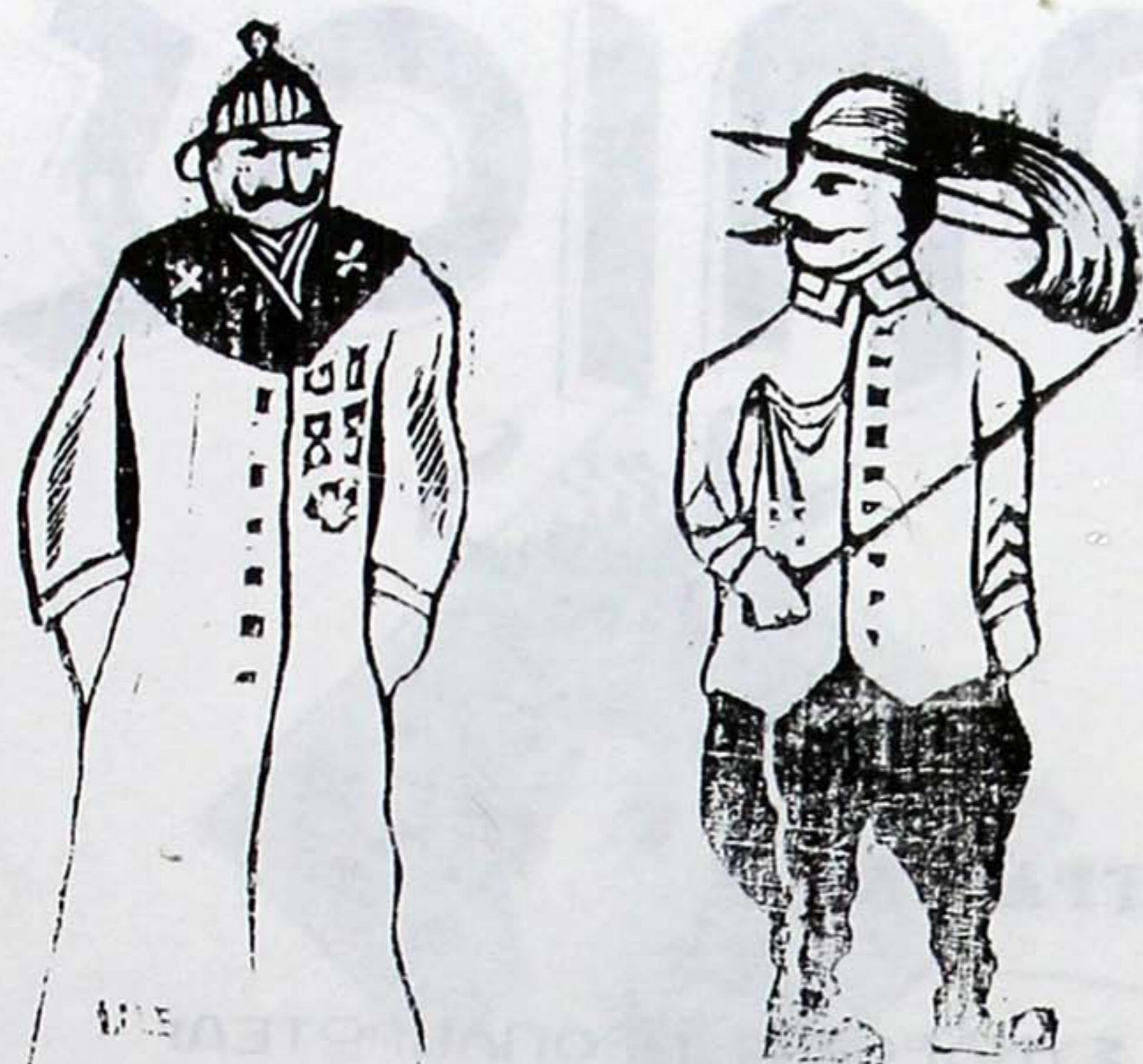
Μχ. Μοῦ φαίνεται πῶς σίγουρὰ χροστᾶς στή Μιχαλοῦ
καὶ αὐτὰ ποῦ λές, καννίβαλε, νὰ τὰ πουλᾶς ἄλλοῦ
οἱ νίκες οἱ φανταστικὲς σου πῆραν τὸ κεφάλι
καὶ σ' ἔκαναν νὰ μὴν κυτᾶς τοῦ ντοβλετιοῦ τὸ χάλι
ποῦ μοιάζει οἰκογένειαν πτωχοῦ παραδαρμένου
μὲ ὄνειρα πολὺ παχειὰ καὶ ἀπατηλὰ θρημμένου.

Μφ. Πάντα κλασιάρικα μιλάς καὶ πάντα μουρμουρίζεις
καὶ πάντα τῆς πατρίδος μας τὸ χάλι ταλανίζεις
ποτὲ δὲν σ' εἶδα νὰ γελάς, κοπρίτη, μιὰν ἡμέρα
πάντα παλάθρες κοπανᾶς, καὶ λόγια τοῦ ἀέρα.

Μὲ μοῦτρα ἀσιδέρωτα προβάλλεις, μπεχλιβάνη
γιὰ ἐν' ἀσήμαντο παπᾶ ποῦ ἔχει ἀποθάνη
χωρὶς νὰ σκέπτεσαι τὸ πῶς χιλιάδες Ἴταλῶν
εὐρίσκουν ταύτην τὴν στιγμὴν θανάτωμα σκληρὸν
γι' αὐτοὺς δὲν σκέπτεσαι ποσῶς, ἀλλ' οὔτε καὶ σὲ μέλλει
καὶ Ἰερεμίας ἔγινες ἐσχάτως βρὲ τεμπέλη
ὄλοι σας τέτοιοι γίνατε καὶ ἀρχὴ ἀπ' τὸν Πατρίκη
ποῦ γράφει τὰ τακρίρια μὲ σπιθαβόλα φρίκη
καὶ ἄνω-κάτω ἔκαμε τὰ ὑπουργεῖα ὅλα
βαρῶντας τῆς ἰσότητος τὴν ἴδια πασαβίλια . . .

Κάτω στήν Τρίπολι ἐκεῖ νὰ σφάζουν δὲν προφθάνουν
καὶ νίκης ἀγγελτήρια ἐσχάτως καταφθάνουν
καὶ ἀντὶ θριάμβου χαρωποῦ νταούλια νὰ βαρεῖτε
ὁ θάνατος ἑνὸς παπᾶ σᾶς κάνει καὶ θρηνεῖτε . . .

Ο ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ

— Όστε μᾶς ἀφήνεις, σύντροφε ;
— Τέ νά κάνω ; Μὲ τὴ συμμάχια τὴ δική σας καὶ ἄρπαξα. Ἄς κωτάξω νά βγάλω τίποτε κι ἀπ' τοὺς ἄλλους.

Ἄς πάνε καὶ καλόγηροι στὸν Ἄδη μερικοὶ φαγάδες παστρικοὶ ἀφ' οὗ καὶ σεις τοὺς βρίζετε καθημερινῶς, μαζέτα καὶ πάντα τοὺς τὰ ψάλλετε στὰ φύλλα νέτα σκέτα . . .

Ἄλλ' ὅμως ἐβαρέθηκα συστάσεις νά σοῦ δίνω καί, ὡς εἰκόξ, μὲ δυὸ σβερκίες τὴν παπαρδέλα κλείνω.

ΔΟΞΑΡΙΕΣ

= Αἱ ἐγγραφαὶ τῆς Λαϊκῆς Σχολῆς ἤρχισαν. Κατ' ἀνάγκην προετοιμάζονται καὶ οἱ ρήτορες διὰ νά διηγήσων. Τὰ θέματα θὰ εἶναι, ὡς εἶναι ἐπόμενον, λαϊκά. Θὰ γίνων 123 διαλέξεις περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Κικέρωνος καὶ 87 περὶ τοῦ μαγνητικοῦ ρευστοῦ τοῦ ἔχοντος ἔδραν τὸν ἡμιφαιδὸν τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἀκροατήριον θὰ ὑποδέχεται, ὡς συνήθως, τοὺς ρήτορας διὰ ραγδαίων... ροχαλιτῶν.

= Σκέψεις γίνονται συχνὰ κατ' αὐτὰς περὶ ἐκφοβίσεως τῶν ἐπερχομένων Ἰταλῶν. Ὅπλα φθάνουν, στρατιῶται εὐρίσκονται ἐν ἐπιφυλακῇ, γίνονται γυμνάσια, μοιρᾶζονται ὄπλα. Καὶ αὐτὰ κατ' ἀρχὴν. Ἐάν ὅμως καὶ μ' ὅλα αὐτὰ ὁ Ἰταλικὸς στόλος ἔχει ἀποφασίσιν νά μᾶς προσβάλλῃ τότε θὰ καταρύγομεν εἰς τὸ ἔσχατον μέσον: Θάποστελώμεν εἰς τὸν Ἰταλὸν ναύαρχον τὸ τιμολόγιον τοῦ κρέατος καὶ τῶν ἄλλων τροφίμων τῆς ἀγορᾶς Μυτιλήνης. Ὁ Ἰταλικὸς στόλος θὰ τραπῇ εἰς ἀγρίαν φυγὴν...

= Σκέψις γίνεται καὶ περὶ ἐνδεχομένης ἀμύνης. Τὰ λαμβανόμενα μέτρα εἶναι δραστηκώτατα. Τὰ στήθια ἤρχισαν γεμιζόμενα ἀπὸ... ψωμιά, ὄσπρια, ρέγγες, κρεατὰ, παλαμιδες, μπακαλιάρους, γαλιέτες καὶ κρουστάκια γιὰ τὸ τσαῖ. Προμηθέντα ὄθεν γλέντι καὶ διασκεδάσεις μέσα στὰ σπήτια. Ὁ ἀποκλεισμός θὰ μεταβληθῇ εἰς ἀποκηρᾶν. Κάτω μάλιστα ἀπὸ τὰ παράθυρα θὰ περνοῦν αἱ γραφικαὶ σιλουέτται καὶ κονδονάτων ἀκόμη μὲ στολὰς στρατιωτικὰς. Θὰ εἶναι οἱ Ἰταλοὶ ἀξιωματικοί...

Ὁ Ἰταλὸς διοικητὴς τῆς Τριπόλεως ἐξεδίωξε μεταξὺ ἄλλων ἐκ τῆς πόλεως καὶ κάποιον Λουκᾶν Ἀπρίλιον Ἰταλὸν ἀνταποκριτὴν διαβιβάζοντα τερατώδη ψεύδη εἰς τὴν ἐφημερίδα του.

Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀναγνώσαντας :
— Μὰ αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τὸ ὄνομά του φαίνεται ὅτι θὰ ἔγραφε . . . πρωταπριλιάτικες ψευτιές . . .

Ὁ Λέγ-Μπαλέρ

ΣΠΑΡΑΞΙΚΑΡΔΙΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ

(Ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιον ἑνὸς μπεκιάρη).

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν διαλαλουμένων ἀπροόπιων καὶ ἐπελάσεων τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου ἐθεώρησα καλὸν νά ἐπισκεφθῶ διάφορα πρόσωπα ὅπως λάβω ἰδέαν τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τοῦ κόσμου.

Ὡς προχειρότερον πρόσωπον ἐπισκέφθην τὴν σπιτονοικοκυράν μου. Ὅταν τὴν ἐπλησίασα εἶδα νά κρατῇ ἕνα μολύβι καὶ νά πειρατᾶσθαι διάφορους ἀριθμούς. Μολονότι ἀπὸ βθετίας ἀπόφοιτος τῆς δευτέρας δημοτικῆς ἐν τούτοις ἐνεθυμειτο ἀρετὰ καλὰ τὴν πρόσθεσιν διότι τὴν ἤκουσα νά ψιθυρίζῃ :

— Μεδὲν σὺν μηδὲν ἴσον μηδὲν.

— Εἶναι βέβαιον εἶπα ὅτι καταστρώνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ναυμαχιῶν ποῦ ἔλαβον χώραν μεταξὺ τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου.

— Ὅστε τὸ συμπέρασμα; εἶπα ἀφηνήδιως διακόπτων τὴν σεβαστὴν στατιστικολόγον.

Ἐστάθη πρὸς στιγμὴν ξαρνιασμένη. Κατόπιν ἐξηροκατάλιε καὶ τελευταῖον προσέθεσε :

— Τὸ συμπέρασμα ; Ναί... βέβαια... βροῖσκω ὅτι σήμερον πρέπει νά μοῦ πληρώσετε τὸ νοῖκι.

Καὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα.

Εἶδα ὅτι ἦτο ἕξ ἴσου δυνατὴ καὶ εἰς τὴν ἀφαίρεσιν.

Ἐπρεπεν ὡς ἐκ τούτου νά παρακάμψω τὸν σκόπελον.

— Δὲν σ' ἐρωτῶ γι' αὐτὸ τὸ ἀσήμαντον πρᾶγμα. Ἦθελα νά ξεύρω πῶς σοῦ φαίνονται τὰ κινήματα τῶν Ἰταλῶν.

Δὲν ἐφάνη συγκινηθεῖσα πολὺ. Ἐστράβωσε μόνον τὰ μούτρα καὶ μ' ἐκύτταξε μὲ βλέμμα κατοπτρίζον τὴν φροῶν :

— Μὰ πῶς τολμᾶτε νά ὀμιλῆτε γιὰ τέτοια ζητήματα ἀφοῦ ὁ μῆνας κοντεύει νά τελειώσῃ ;

Ἐπρεπε νά τὴν ἐκποήσω :

— Μὰ ξέρεις λοιπόν, τῆς ἐφώνησα μὲ φρίκην, ὅτι ἐγέμισεν ὁ κόσμος ἀπὸ κανόνια, τουφέκια, τρομπόνια, μαχαίρια, σίδερα, παλλησοῖδερα ἔκαὶ γκαζοτενεκέδες ; Ἐδῶ καρδιά χάνονται καὶ σὺ παληοβαρκοῦλα....

Δὲν μὲ ἀφῆκε νά τελειώσω ἔμφορπασε μὲ τρόπον νά μοῦ δείξῃ ὅτι τὸ νοῖκί της δὲν τὸ ἐθεώρει παληοβαρκοῦλα ἀλλὰ καρὰβι διπλοκάταρτο, θωρηκτό, ντροηνάουτ....

Δὲν ἔπαιρνε ἀπὸ φοβέρα. Ἦνοιξε μονον τὰ χεῖλη καὶ ἐψιθύρισε :

— Πολὺ ἄσχημα χρόνια, παιδί μου. Κι' ἐγὼ ἢ καὶ μὴν ποῦ ἀπ' τὸ νοῖκι....

Μὰ πάλιν τὸ νοῖκι ; Εἶχα ἀπελπισθῆ.

— Δὲν φανταζέσαι, τῆς εἶπα, τί μέλλει νά γίνῃ ἕστερα ἀπὸ λίγες μέρες, τί μέρες, ὥρες ἤθελα νά εἰπῶ. Θὰ καταπλεύσῃ ὅλος ὁ Ἰταλικὸς στόλος. Εἶναι 1247 θωρηκτὰ καὶ ἐν ἑκατομύριον τορπιλοβόλα. Ἐπειδὴ δὲν τὰ χωρεῖ τὸ λιμάνι θὰ βγοῦν ἔξω καὶ στοὺς δρόμους, θὰ σουλατσάρουν, θὰ σεργιανίσουν, θὰ ἀναβοῦν στὰ κεραμίδια τῶν σπιτιῶν, θὰ σκαρφλώσουν στὰ βουνά, θὰ πετάξουν τορπίλλες, μπάλες, κανόνια. Θὰ ξεράσουν φωτιά, θὰ πετάξουν καρφιά ἀναμμένα, θὰ χύσουν λυωμένο σίδηρο. Καὶ τότε εἶναι ποῦ θὰ ἐπέλθῃ λοιμός, λιμός, σεισμός, καταποντισμός....

Ἐνα δάκρυ εἶχε φανῆ εἰς τὸ μάτι τῆς σπιτονοικοκυράς μου. Ἐθριάμβευα. Καὶ κατέφυγα εἰς ἕνα ἄλλο μέσον συναρπάζον καὶ μεγαλοπρεπέστερον. Ἐπῆρα τὴν πλέον τραγικὴν οὐσίαν καὶ ἐφώνησα :

— Νά τα, ἔρχονται ἄρχισαν τὶς κανονιές. Δὲν ἀκοῖς τὶς κανονιές ;

Καὶ ἤρχισα νά τρέχω.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ σπιτονοικοκυρά μου εἶχεν ἀντιληφθῆ καλὰ. Τὸ κανόνι τοῦ . . . νοικιοῦ τὸ ἤκουσε φοβερώτατον....

Ὁ κανονιέτης

Handwritten signature

